

Parasito hutsa

Itzea URKIZU
ARSUAGA

Behin batez esan zidaten ez da-
kidala zoriontsu izaten. Go-
gorra egin zitzaidan hitzez
hitz entzutea, baina, zintzota-
sunez aritzekotan, egia da etor litez-
keen albiste txarren estatistika eta pro-
babilitate jokoan aritzea dela nire
burmuinaren dantza kuttunenetakoa:
kezkatzeta bizi-estilo, eta besterik gabe
pozik sentitzea beldur-hauspo, gehiegi
erlaxatutakoan iristen baitira zaplazte-
korik handienak.

Krokis emozional hori errepasatzen
nator bolantean, eta berdeak eta haren
tonalitate guztiek inguratzen naute
ibilgailuko leihotetan barrena; bai ede-
rra gure udaberria. Zorteko sentitzen
naiz halakoetan, irrastian gerra, erailke-

ta matxistak eta lehortek aipatzen di-
tuzten bitartean, ni saia naitekeelako
mundutik ihes egiten, mendiko oine-
takoak jantzi eta ezkaratzetik tontorre-
ra zuzenean igoz. Zer ote da hori: poza
bilatzeta ala tristura erlatibiza dezake-
zula sinestea?

Beharbada gehiago da besteren mine-
tik norberarena pixka bat sendatzeta;
besteen saminaren parasito izatea, fi-
nean. Duela astebete kontziliazio-emo-
zio-egokitze krisi betean baikinen
etxean, eta gaua eta eguna eman ditut
zurrunbilo hartatik irteteko gaitasunik
izango ez genuela pentsatuz. Baina tira,
badirudi pasatu dela olatu hau, jaitsi
dela aparra, bistaratu dela gure hondar-
tatztoa.

Eta badakit pasatu dela, autoan noala,
zutabe honetarako ideia konkreturen
baten falta izan delako buruak gogora-
razi didan lehenengo kezka, eta ez beste
ezer. Lehortek bat, inondik ere, baina or-
denagailu aurrean jarri eta, tekla
gehiago edo gutxiago goxatuz, amaitu
litekeen gerra bat.

Ez naiz ausartu eskua leihotik atera eta,
hura gora eta behera goxo mugituz, olatu
bat imitatzen; N-1 errepidea ez da atrez-
zorik egokiena performance horretarako.
Albisteak albiste, ordea, gaur iragarki
hark transmititzen zuen lasaitasun-poz-
bake sentsazio batek zeharkatzen nau, as-
paldiko partez. Zer egingo diogu ba: para-
sito hutsa naiz, tarteka zoriontsu izaten
ikasi duela sinetsi nahi duena. •

Eraldaketarako zirrikituak

Miren AZKARATE
BADIOLA

Hainbeste albiste gogor, latz
eta jasanezinen artean, ba-
dira noizean behin bere txi-
kitasunean poz handi bat
ematen didaten albisteak. Ohitu egin ga-
ra, bai, bai, ohitu, eta ondorioz, ezer pa-
sako ez balitz bezala jokutzen dugu Ga-
zan egiten ari diren sarraskiaren
aurrean, edo emakume bat bere bikotea-
ren eskuetan eraila denean, edo edozein
adin edukita ere etxegabetzen ari diren
pertsona horien guztien albisteak entzu-
tean eta ikustean. Horregatik esaten dut
askotan gizaterian sinesmen osoa galdu

dudala, sinesgaitza egiteraino zertarako
gai garen eta nola begiratzen dugun bes-
teok beste alde batera.

Baina hori guztia gertatzen ari den bi-
tartean eta gure bizitzekin aurrera egi-
ten dugun bitartean (ze erremedio), ba-
dira ekintza xumeak: adibidez,
Bruselan, eliza bat rokodromo bilakatu
dute, edo Bilboko zezen plaza liburutegi.
Ezin da inondik inora aurreko guz-
tiarekin konparatu noski, huskeria dira
goian aipatutako izugarrikerien au-
rrean. Baina tira, txikititasunean eta ger-
tutasunean Elizaren erabilpen egoki bat

egitea behingoz eta zezenak torturatu
eta hiltzen den (eta hori ospatzen den)
lekua benetako kultura bihurtzeak poz
txiki bat eragiten dit. Behingoagatik
kultura zabaltzen zutela esaten zuten bi
leku instituzional karka horiek beneta-
ko kultura eskainiko dute.

Aldaezinak zirela uste genuen gauzak
aldatu daitezkeela erakusten du, eta ho-
rrek esperantza sortzen du, gauza txi-
kiak aldatzen badira handiak ere aldatu
ditzakegula sinestera eramaten bainau.
Hori bai, borrokatuz, ez dago beste bi-
derik. •